Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26261
Copyright: Admont, Benediktinerstift

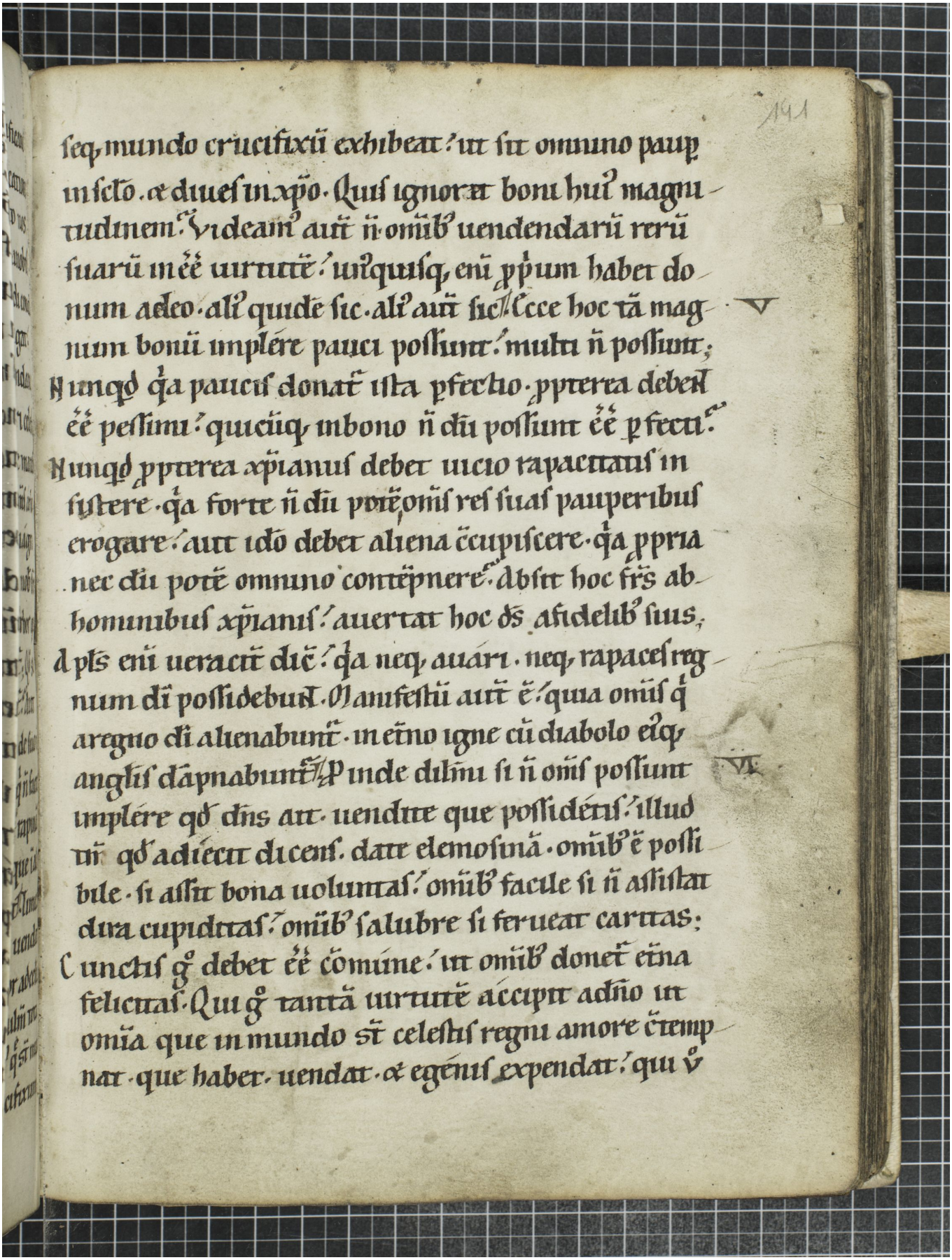

141

seq mundo crucifixū exhibeat: ut sit omnino paup
in sclo. et diues in xpo. Quis ignorat boni hui magnu
tudinem? Videam aut ñ omib uendendarū rerū
suarū in ee uirtute: uiquisq enū pp̄ um habet do
num adeo. ali quide sic. ali aut sic. Ecce hoc tā mag
num bonū implere pauci possunt: multi ñ possunt;
Nunqd qa paucis donat ista pfectio. ppterea debet
ee pessimi: quicūq in bono ñ diu possunt ee pfecti.
Nunqd ppterea xpianus debet uicio rapacitatis in
sistere. qa forte ñ diu potē omis res suas pauperibus
erogare: aut idō debet aliena ēcupiscere. qa ppria
nec diu potē omnino contēpnere. absit hoc frs ab
hominibus xpianis: auertat hoc ds a fidelib suis;
d pls enū ueracit die: qa neq auari. neq rapaces reg
num di possidebunt. Manifestū aut ē: quia omis q
a regno di alienabunt. in etno igne cū diabolo eq
anglis dāpnabunt. Unde dilmi si ñ omis possunt
implere qd dns ait. uendite que possidetis: illud
tm qd adiecit dicens. date elemosinā. omib ē possi
bile. si adsit bona uoluntas: omib facile si ñ assistat
dira cupiditas: omib salubre si feruear caritas;
Cunctis gd debet ee cōmune: ut omib donet etna
felicitas. Qui gd tanta uirtute accipit adhō ut
omia que in mundo st celestis regni amore ēcemp
nat. que habet. uendat. et egenis expendat: qui v